

Forfatter: Paludan-Müller, Jens

Titel: BREV TIL: Rosenstand-Goiske, Marie Benedicte FRA: Paludan-Müller, Jens (1795-10-17)

Citation: Paludan-Müller, Jens: "BREV TIL: Rosenstand-Goiske, Marie Benedicte FRA: Paludan-Müller, Jens (1795-10-17)", i *Breve fra Jens Paludan-Müllers Forlovelsestid*, s. 151. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991714-000-shoot-L0019917140000067.pdf> (tilgået 11. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jens Paludan-Müllers Forlovelsestid

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Min Dicts!

Kort efter at jeg havde bortsenat mit sidste Brev til dig, modtog jeg dit søde nydelige Brev. fra i Løverdags og i Gaar Aftes bragte Troels mig endnu et. Jeg er altsaa anseeligen i din Giæld, men det er saa behageligt at være dig forbunden. O! min ømme Pige! jeg er saaledes i din Giæld at jeg aldrig kan betale den. Kan jeg nogensinde betale dig den blide Roe, du har udbredet over mine Dage? Kan jeg betale dig, at du har udfyldt den pinende Tomhed, som før var i mit Hierte, at du har lært mig at agte dit Kiøn ligesaa meget, som jeg elskede det? Jeg føler nu fuldkommen at vore bedste eeneste og mest henrykkende Glæder have sit Udspring fra dit Kiøn.

Ere I Fruentimmer ikke lykkelig, at I kunne udbrede saa megen Glæde med eders blotte Ømhed? Men jeg troer jeg sagde dig omtrent det samme i et af mine sidste Breve. Tilgiv at jeg her har gientaget det. Dst er et Beviis paa at mit Hierte er ful deraf. -

Det gør mig ondt at den Caution, jeg gav Haabet, har været Skyld i at du er blevet bedraget deraf, men jeg troer Aarsagen hertil ligger hverken hos min troe ærlige Veninde Haabet, heller ikke hos min Caution; men hos dig selv, min vakkre Pige! som ikke har forstaaet min Caution ret. - Jeg caverede for at Haabet ikke skulde bedrage dig i noget af hvad den fortalte dig om mig. Men ved du ikke hvem denne mig er? Skal jeg forklare dig hvem jeg er? Nu saa viid da: at jeg er lutter Kierlighed for dig; at jeg er Føllse for dine Fuldkommenheder, at jeg er Ønsker for din Lyksalighed, at jeg er Bestræbelse for at behage dig i alt hvad som staaer i min Magt; at jeg er Attraae efter at gjøre dig lykkelig; at jeg er Lyst til at være min fortræffelige Pige værdig, at jeg er Arbejdsomhed for vor fælles Lykke. - Virkelig, min ømme Veninde! - Dette er mit egentlige Jeg - dette er den mig, jeg caverede for. I det mindste er dette det, som jeg bestandig føler, naar jeg føler mig selv, jeg maa altsaa troe, det er mit rette Væsen. - Nu da jeg har forklaret mig kan du sikkert antage min Caution og, min. Veninde, som bringer den. - Du seer, at hun har ikke bedraget dig; thi mit egentlige Jeg er jo bestandig hos dig. -

Du maa ikke troe at jeg følede mindre fordi jeg ikke virkelig græd over Bertels Skiæbne. Taarerne hos mig ligge meget dybt og jeg siger som Fritz i Høstdagen: Jeg elsker Taarer hos andre; men mine egne frygter jeg. - Du spørger om det er en Skam for et Mandfolk at græde? Jeg troer ikke det er nogen Skam; men dog vil jeg, at et Mandfolk er meget sparsom med sine Taarer. - Af Glæde tillader jeg dem at flyde; men kuns sielden af Sorrig. - Saaledes kom der en Taare i mit Øye, da jeg jeg fik dit første Brev, og saaledes kommer der ofte naar jeg læoer; men jeg kan kuns eengang mindes at jeg har grædt af Sorrig.

Naar du siger at- dem stolte Peder troer mig for god til dig, saa miskiender du uden Tvivl Peder, og du som har følt hvor bitter Miskiendelse er, bør være varsom i at miskiende andre. - Men hvad - seer dette ikke ud som en Bebreydelse! Kiære Pige! tilgiv mig om mine Ord vare haardere end min Mening.

Jeg tilstaaer dig desuden at Peder har kuns givet dig 152 s. 153 alt for megen Aarsag til at miskiende dig. - Men vær forsikkert om at Peders Mening om dig og Kiærlighed til dig er gandske anderledes nu end den var for 2 Aar siden. - Peder erkiender vist hemmelig at han har taget Feyl af dig, og du kan vel tilgive ham. om han er for stolt til ikke at vilde bekiende det offentlig. -

Jeg har hilst og kyst Lene; fra dig. Hende siger du er du ikke Jaloux paa. - Paa hvem da, min gode elskede Pige! Dog lad os ikke gjøre Spøg til Alvor. - Du vil at jeg skal sige dig een af mine Feyl - Jo men - der til er jeg for klog, dem maa du see du selv kan finde, de stikke saa desuden tydelig nok frem, saa det ikke kan kaldes Bedragerie, at jeg ikke vil sige dem. - Desuden vil jeg gjerne i dine Øyne være saa god som mueligt. -

Denne Stolthed vil du nok tilgive mig. Dog vil jeg opfordre dig til at see dig vel for, at der aldrig skal komme en Tid, da du skulde siige; "havde jeg vidst han var saadan, saa maatte Pokker taget ham." -

Nu Lev vel og fornøyet og skriv snart til din elskede Ven

Jens Müller

Blaagaardd. 17. Octr. 1795.